

Hästliv

Resa

FOTO CARINA SIMONSSON

Eva Strandell framför den vackra vyn av stäpp och öken som var de dominerande landskapen.

"Det är en otrolig känsla"

Vinterflykt. Sol på huden, vind i ansiktet, galopp på galopp genom öken och stäpp. Dofter och kryddor och en och annan tequila. Eva skingrade mörkret med en ridresa till Mexiko.

Eva Strandell låter lyrisk när hon berättar. -Vired överstenmurar och under motorvägar, ner i en canyon och genom en å precis som i en westernfilm. Vi fick väja för kaktusar och kom upp på en platå där hovarna klapprade mot stenhällarna.

Svarta november var på ingång när Eva flydde Sverige i en flygplansstol. Strax badade hon i ljumma vindar och starkt ljus. Resan till Mexiko var mustig mat, het sol, kalla drycker, dofter, färg och ridning. I hela åtta timmar om dagen satt Eva i sadeln, ofta i full galopp. En sinnenas semester full av upplevelser.

Det här var precis vad hon bett om, berättar hon, lite tuffare ridning. Evas grupp bestod av nio svenska damer kring de femtio, en svensk man och en norsk kvinna som var pensionär.

-De här unga mexikanska killarna som red med, de var allt

ganska imponerade av oss femtioåringar! Att vi red så bra och orkade så mycket. En av oss vann faktiskt en kapplöpning mot en av killarna.

Rider på ett annat sätt

Att få göra bekantskap med nya hästraser och möta hästlivet i ett annat land är en upplevelse i sig. Eva var imponerad av mexikanskarnas hästar och vad de klarade. Ridningen är en sorts western i bekväma sadlar.

-De rider ju lite på ett annat sätt och med relativt skarpa bett, och som deltagare gäller det att vara ödmjuk och ta instruktioner. Inte vara för ego och tro att man ska göra på sitt eget sätt.

På morgnarna fick de sina hästar framledda, sadlade och klara, och gav sig ut på stäppen med de unga ledsagarna. Eva fick en appaloosa.

-Man får en häst som de tror ska passa en, men stämmer det inte med kemin har man alltid möjlighet att byta.

Efter ungefär tre timmars ridning tog de ett stopp i någon liten by.

-Vi band hästarna i skuggan på ena sidan gatan och satte oss mot en solvarm vägg och tog något att dricka. Så underbart!

Stora delar av tiden var det galopp bland stenar och kaktusar. Så avslappnat rids det sällan i Sverige menar Eva, som gillar fart och fläkt.

-Hästarna var otroliga, så trygga och säkra på fötterna. Trots det höga tempot kände jag mig hela tiden lugn och visste att hästen utan problem tog sig fram.

-En gång visste vi inte att vi skulle få lunch ute. Vi red upp mot en glänta och där väntade mat och

dryck på ett dukat bord! Det var en underbar överraskning.

Stora fjärilar och färgglada fåglar gjorde dem sällskap.

Galopp över stäpp

Överallt fick de vällagad, god mat vilket är viktigt för Eva, som är universitetslektor i humanbiologi och bland annat forskar i näringslära. En och annan tequila slank för all del också ner, det kunde hända även under ridningen. Det var ju ändå semester.

-De här westerninspirerade sadlarna har en liten platta framtill, vi skojade om den, att den var till för tequilaglasen!

På kvällarna återvände de rejält trötta till ännu mer mat och dryck.

Hästarna tog personalen hand om, det var bara att kliva av och ta sig en härlig dusch.

Känslan framför andra som Eva tog med sig hem var från de många galopperna över stäpp och genom öknar.

-Att galoppa fram genom landskapet med slutna ögon och med solen på huden, det var en fantastisk känsla! Att bara lita på hästen och koppla av. De tog sig fram lika bra i mörker som i dagsljus.

En olycka hände dock, det var en sadelgjord som lossnade under magen på en häst. Ryttaren bröt ett revben och försäkringen täckte incidenten. Men ingen olycka hände på grund av okunnighet, felaktiga val eller olämpliga hästar.

Eva har varit på andra ridresor tidigare, bland annat på Azorerna, i Ecuador och på Island. Den här gången hade hon med sig en kompis som hon träffade på en av de andra resorna, men man kan gärna åka ensam, förklarar hon.

-Grejen med ridresor är att man inte måste känna någon. Man har samma intresse och man lär känna varandra.

Evas resa kostade cirka 18 000 kronor med hög servicenivå och all inclusive.

Unga mexikanska män ledsagade grupperna på de långa ritterna

FOTO: VIMECA/LORD

Ulrika Fähræus